

W SOBOTE DNIA 25. LUTEGO ROKU 1786.

Z Wilna dnia 25. Lutego. Szkoła Główna W. X. Litt.
 Kontynuacja Rejestru Deputatów obranych na przyszły Trybunał jako ma wielką satysfakcyą z
 z naczoney frekwencyi Uczniów
 aplikujących się do wyższych
 Nauk, tak cznie się być obo-
 wiązaną do oświadczenia pub-
 licznie wdzięczności swojej
 Jmć Panu *Ruszczytowi* Pod-
 pólkownikowi; który z patryo-
 tycznej gorliwości o dobro

z Wolkaw: J. PP. Butharyn Podstolic
 Narkiewicz Rotm.
 z Brzešk: J. PP. Rayski Pułkownik.
 Zborowski
 z Piłsk: J. PP. Butrymowicz Podsta:
 Swieżński Sędz: Ziem:
 z Raczyc: J. PP. Woltowicz Staros: Purw:
 Dermalowicz Podkomorzyc

współobywatelów pod Komendą swoją będących, to jest młodych Officyerów, Unter Officerów, Kadetów, i giney now szóstego Pułku szlachetnie urodzonych, zachęcił ich i nakłonił do frekwentowania lekcyi Akademickich stanowi swojemu przyzwoitych i bardzo pożytecznych. Miso jest Szkole Główney nie tylko daniem lekcyi publicznych, ale też rządem Szkoły staraniem o rozkrzewienie w kraju Nauk zaistej, wielbić in publico tak oświecony godnego Kommandanta patriotyzm, a stawiać za przykład szlacheckiej młodzi tak piękną młodych żołnierzy do oświecenia się ochotę, i korespondującą tę ochotę do Nauk aplikacją, z którą na lekcyje Akademickie regularnie w liczbie szesnastu chodzą. Ogdyby ten przykład więcej miał naśladowców, a przytępił w młodych sercach zbytnią chęć próżniackich rozrywek wcześniej wprowadzających w niepracowitość i gnuśność, a przeszkadzających do uformowania się w obywatelów sobie i Ojczyźnie użytecznych.

Z Hamburga dnia 3 Lutego. Porta ogłosiła Ministrowi Wenec-

kiemu w Stambule, iż z przyjaźni ku Rzpltej, ogłosiła zapłatę za głowę Baszy de Scutari, który Wenecki kraj pustoszył, y że wkrótce spodziewa się przystawienia iey do Carogrodu.

Zamek zwany Oranierstein, należący do Xiążęcia Sladhuera, przyległy do Diez, ma być znacznie rozprzeźtrzeniony, y nowe jedno skrzydło do niego dodadzą. Ztąd jednak wnosić nie trzeba, iż Xiąże Stadhuder, nazawsze z Hagi oddali się tak, iak niektóre głosiły Gazety bez fundamentu

Z Londynu dnia 24. Stycznia Okropna rzecz tu się przytrafiła, którą w ten sposób opisuje *Englisch Chronicle*. Murgrabinia tutejszego domu pewnego Pana, na wsi naówczas mieszkającego, odebrała od niego list, w którym oznajmował, że na pewny dzień miał powrócić do Londynu, żeby więc wszystko w gotowości miała y aby kufer ze srebrnem u Bankierza podczas niebytności swojej schowany, odebrała. Rostropna kobieta, niewidząc na liście żadnego znaku pocztarskiego, lękać się zdrady za czela, y udała się do brata Pańskiego o poradę; który u-

bezpłeczał ją że ten list jest
iey Pana, y radził srebro do
domu odebrać podług woli
Pańskiej. Toż samo iey radził i
Bankierz, idąc za zdaniem bra-
ta Pańskiego. Sprowadziwszy
kufer do domu, jeszcze podey-
ścia obawiała się, y przeto pro-
siła Rzeźnika w tymże domu
mieszkaącego, aby czeladnik
iego nocował przy srebrze.
Rzeźnik zamiast czeladnika,
dał iey doświadczonego w za-
iadłości wielkiego psa, przy-
rzekając, że lepiej dopilnuie
y obroni, nad wszystkich stro-
żów. Zamknięto psa w dol-
ney izbie na noc przy tymże
srebrze; y przez całą tę noc,
żadnego szczenia ani hałasu
nie słyszano. Wstawszy rano
Murgrabini, rada że całą noc
spokojnie przebyła, zeszła na
dół; alic z wielkim swoim
przestrachem postzegła drzwi
w owej dolney izbie otwarte.
Większym jeszcze strachem
prerażona potym została, gdy
zayrzawszy do teyże izby, o-
baczyła tam leżącego przy
psie człowieka bez duszy, ma-
jącego ręce, twarz, gardło,
pogryzione, y wnętrzności
nawet wywleczone. Znaomy
iey. iey dobrze pies, dopuścił
przyścić bliżej; co gdy ona

uczyniła, prawie omdlała;
postzegła albowiem, że ten
zagryziony od psa człowiek,
był to ow brat samego Pana,
który radził iey srebro od Ban-
kierza do domu odebrać.

Z Paryża dnia 27. Stycznia
Rok temu, iak sławny Powie-
trzny Zeglárz J Pan *Blanchard*,
rodem *Francuz*, w kompanii z
Anglikiem nazwiskiem *Jefferies*,
Roku przeszłego d. 7. Stycznia,
puściwszy się o godzinie 2. po
południu w Balonie z *Angiel-*
skiego Portowego Miasta *Dou-*
ures, lecąc po powietrzu przez
2. godziny, przelecieli przez
morze między *Anglią* y *Francją*
leżące, y spuścili się na ziemię
na brzegu *Francuskim* w lesie
przy Mieście *Guines*. Na wie-
czną pamiątkę tak śmiałego
dzieła, tameczni *Francuscy* Oby-
watele, na tymże w owym lesie
miejscu, wystawili teraz Piri-
midę, z tym od Akademii danym
napisem; *Regnante Ludovico*
XVI, Anno M.DCC,LXXXV.
Joannes Petrus Blanchard Gallus,
comite Joanne Jefferies Britanno,
Die VII. Mensis Ianuarii, hora
II. postmeridiana, ex Arce Du-
briensi Machina Aerostatica in
sublime euectus, Fretum Britan-
niam inter & Galliam primus su-
peravit, & post horas II. aëre

curfus, hoc in loco confedit. Audaciam mirati novam Cives Guineenses, hocce Monumentum posuerunt. TO IEST: Za Panowania Ludwika XVI. Roku M.DCC.LXXXV. Jan Piotr Blanchard Francuz, wespół z Janem Jefferies Anglikiem dnia VII. Miesiąca Stycznia, o godzinie II po południu z Zamku Dubryńskiego w Machinie Aerostatycznej w górę podniószy się, Morze między Anglią y Francją pierwszy przeleciał, y po dwugodzinnej powietrznej podróży, na tym miejscu spuścił się. Nad nową odwagą zadziwieni Obywatele Guineńscy, ten Monument postawili. Iakoż w sam dzień Rocznicy tey tak wielkiej dokazaney sztuki, to jest dnia 7. tego miesiąca, odprawiła się tamże Uroczysta Inauguracya tey Piramidy, w przytomności licznie zgromadzonych Obywatelów y Cudzoziemców, oraz samego JP. Blanchard; gdzie po mianych Mowach y powinshawaniach, Akt ten Inauguracyi był Urzędownie zapisany. Po skończoney w lesie przy Piramidzie Ceremonii, udali się wszyscy do Miasta Guisnes na wspólny Obiad y Bał, dawany od tamecznego Magistratu. Tam w wielkiej Sali, wystawiony był Portret JP. Blanchard Laurami

uwieczony, z tym (od JP. Laplace, rodem z Calais, ułożonym) podpisem:

Autant que le Francois, l'Anglois fut intrépide;

Tous les deux ont plané iusqu'au plus haut des airs;

Tous les deux, sans navire, ont traversé les mers;

Mais la France a produit l'Inventeur & le Guide.

TO IEST:

Jak Francuz, tak y Anglik, równą śmiałość mieli;

Oba aż pod Niebiosa w Balonie lecieli;

Oba Morze bez Łodzi przeszli bez Styrynika;

Lecz Francuz był Autorem, y za Przewodnika.

Z Paryża dnia 27. Stycznia. Xiążę Kardynał de Rohan, nieodmiennie domaga się, ażeby był sądzony przez Parow. Tym czasem scisley niż przedtym jest trzymany. Zdrowie też jego, oczywiście niknie; humor iakiś, całą lewą część ciała opanował, y wielkim grozi niebezpieczeństwem.

Z Bruxelli dnia 27. Stycznia. Wyszedł tu Edykt zakazujący gry azardowych pod karą 300. Czerwonych Złt.

S U P L E M E N T

DO GAZET WILENSKICH

SOBOTE DNIA 25. LUTEGO ROKU 1786

Z Warszawy dnia 18. Lutego
 Xiąże Jmć Poniatowski Pod-
 skarbi W. Lit: w przeszłą
 środę wieczorem, do tuteylzey
 z Cudzych Kraiow powrócił
 Stolicę.]

Z Frankfurtu dnia 28. Grudnia
 Proces Xiążęcia de Nassau Sie-
 gen, przeciwko Xiążęciu de
 Nassau Oranien, względem Xie-
 stw Siegen y Hadamar, idzie
 nalażytym trybem. Z strony
 Xiążęcia Stadhdera przybył
 tu tajemny Legacyi Kon-
 liarz de Schenk dla pilnowania
 sprawy.

Z Włoch dnia 14. Stycznia
 Mocno się teraz zatrudnia w
 Rzymie około dwóch plant, ściąg-
 ających się do Reformy, któ-
 re przysłane są z Neopolu y
 Hiszpanii z tym dodatkiem, iż
 w tey mierze pomienione Dwo-

ry iedynie żądają zezwolenia
 Papieskiego, ażeby nie wi-
 działy się być przymuszone,
 własną swoją postępować y
 czynić wolą. Znayduie się w
 tych plantach wiele takich
 rzeczy, które Cesarz Jmć bez
 dolożenia się Stolicy Apostolskiej
 kazał exekwować.

Konsul Rossyjski w Patraso
 w wielkim znaydował się nie
 bezpieczeństwie zostania okru-
 tnie zamordowanym od Turkow,
 z tey przyczyny Rossya nalegać
 będzie u Dywani o latyskacyą.

Z Włoch dnia 15. Stycznia
 Wiadomo że Krol Hiszpański,
 nalegał u syna swego Króla
 Neapolitańskiego, aby Generała
 d' Alton oddalił od Ministerium,
 y że posłany od Króla Neapo-
 litańskiego General Pignatelli
 do Madrytu z Reprezentacyą,

z niczym powrócił, nieotrzymawszy nawet w tym interesie Audyencyi u Króla Jmci Hiszpańskiego. Teraz Król Jmć Neapolitański, obu tym Generalom *d' Azon* y *Pignatelli*, konferował Order *S. Januariusza*; a inne tym czasem w swych dawnych Ministrach uczynił odmiany. Margraf *della Sambuca* Pierwszy Sekretarz Stanu w interesach Cudzoziemskich, podziękował za swoy Urząd; co, chętnie przyjął Król Jmć Neapolitański, y zostawił mu w całości dawne pensye y gratyfikacye, po śmierci zaś iego, żona będzie miała od Dworu corok 2,000 *Dukatów*. Myśli ten *Ex Minister* schronić się do *Sycylii*, dla przyczyn ekonomicznych, aby mógł wypłacić swe długi, na Trzykroć sto tysięcy *Dukatów* wynoszące. Ma też pozwolenie dawania Liberyi Dworckiej swym domownikom. Na ten Pierwszego Sekretarza Stanu Urząd nominowany jest Margraff *Caraccioli* Wicerey *Sycylii*; tym czasem zaś zastępuje go Margraf *de Marco*. To uważano, że temuż *Ex-Ministrowi*, po złożeniu swego Urzędu, żaden z iego Familii

(lubo z nim w wielkiej zawsze przyjaźni żyjący) nie oddał wizyty oprócz jednego tylko Xiążęcia *de CapoFranco*; inne też w teyże Sekretaryi stały się odmiany. Faworyt nawet Don *Salvator Cari* z swym synem, złożeni są z urzędów; Ociec będzie miał pensyi 500. *Dukatów*, która po śmierci iego, synowi będzie dawana. Innych także dwóch, utraci swe Urzędy; wszakże y ci, Pensye swoje będą odbierali.

Z Włoch dnia 21. Stycznia
W Rzymie znówu głosić poczynają o złączeniu Greckiego Kościoła z Rzymskim.

Z Madrytu dnia 16. Stycznia
Arcybiskup *de Toledo*, który edukował syna zmarłego *Infanta Don Louis*, dał takie o nim zaświadczenie Królowi Jmci, które mu wiele czyni zalety. Monarcha zupełną dał mu moc, pośluga upodobania swego, dalszą kontynuować iego edukacyą.

Z Paryża dnia 19. Stycznia.
Xiąże Kardynał *de Rohan*, nie przeciwko temu protestował się, że Parlament go sędzi, ale że tylko sama Wielka Kamera do tego Sądu wchodzi; Urozdzenie albowiem iego y Urzędy wyciągają, ażeby był są-

dzony od *Parow y Kamer* zgromadzonych. Mimo tey uczynionej swej Protestacyi, nie czynił trudności w odpowiadaniu na *Interrogatoria*, do objaśnienia sprawy służył.

Z Londynu dnia 20. Stycznia Rok temu, iak 14. *Anglikow*, wpadło w ręce Korsarzow *Barbarzyńskich*, y zaprowadzeni byli do *Algieru*. Komendant *Gibraltaru* Generał *Elliot*, pisał do *Beia Algierskiego*, prosząc o wypuszczenie tych zabranych, y odebrał pomyślną odpowiedź, z tym w liście *Beia* wyrazem: „Lubo wzięci *Anglicy*, „ osądzeni są w *Algierze* za „prawy, wdziwych niewolników, y wypuszczeni być niepowinni; że jednak wstawia się za nimi, „tak sławny *Angielski* Woio- „wnik, iaki jest Generał *Elliot*; „zaczynam pomienieni *Anglicy*, „wolnością są darowani.”

Z tych czternastu *Anglikow*, jeden młody, nazwiskim *John Williams*, piękny y rzadki nader przykład dał Braterskiej miłości. Będąc po swym wzięciu zaprowadzony do *Algieru*, postrzegł tam między niewolnikami, rodzzonego swego starszego Brata (o którym, gdzieby się podział, dawno krewni wiadomości za-

dney nie mieli) od dzieściu już lat niewolnicze pęta dzwigającego, i na siłach przez niezdolność prace cale wycieńczonego. Gdy ten młodszy otrzymał teraz wolność, zięty litością nad swym ledwo żyjącym starszym bratem, udał się do iego Pana, oddając się mu za niewolnika, na miejsce tegoż swego rodzonego, ażeby ten do Ojczyzny z innemi *Anglikami* mógł powrócić. Chętnie na to przystał *Barbarzyńiec*, woląc mieć niewolnika zdrowego y silnego, aniżeli chorego y słabego. Ale nastąpiła tkliwa y budująca scena między samą bracią: Brat starszy, niechciał się dać namówić, aby kaidany z niego zdjęte, wiozone były, na brata iego młodszego; radził mu zatem, aby płynął do Ojczyzny, y starał się go z niewoli potym wykupić; to zaś wykupienie, także mu będzie za słabego y chorego, aniżeli gdyby przyszło wykupować silnego y zdrowego. Młodszy zaś mówił, że lubo przybywszy do Ojczyzny, wszelkiego do wykupienia starszego dołożyłby starania, lecz nimby do tego przyszło, słabe więźnia zdrowie prac niewolniczych wytrzymałby niemogło

y o śmierć pewnie przypawiliby; sam zaś czując się do sił mocnych y zdrowych, łacniej te trudy czekając okupienia znieść może. Dał się tym naleganieniom namówić brat starszy, y powróciwszy do Ojczyzny, rzecz całą opowiedział o swym rodzonym młodszym, o którego prędkim uwolnieniu z niewoli, skutecznie tamże zamyslał.

Z Austryi dnia 21. Stycznia
Hrabia *de Cobentzl*, który teraz z *Peterzburga* powrócił do *Wiednia*, częste miewa konferencye z Cesarzem Jmcią y Xiążęciem Kanclerzem Stanu.

Xiężniczka *Elżbieta* w tych dniach kazała przyić do siebie pewney *Francużkicy Marchande de Mode*, y zakupiła u niej towarów za 200. *Czerw. Złt.* Nadszedł wkrótce do niej potym Cesarz Jmć, y natychmiast poznał iż to były zagraniczne towary. Wrocil te Xiężniczce 200. *Czerw. Złt.* y niewyszła godzina, gdy kilku Celnych Officyalistów wpadło, za rozkazem Monarchy, do domu owej *Marchande de Mode*, y wszystkie iey skonfiskowali towary, iako znalezione Kontrabando.

Z Paryża dnia 23. Stycznia
Listy z *Lugdunu* pod dniem 16. tege miesiąca donoszą, że złapany został tam jeden z herztów złodzieyskiej bandy, która okradła dwóch sławnych kupców i był on ich pierwey Kasyerem, y tak przezornym iż ukradłszy pieniądze, chował je zawsze zatopiwszy w rzece.

Z Hagi dnia 24. Stycznia
Korona *Szwedcka*, chce przyśtać do Aliansu zawartego między Koroną *Francuską* y *Rzeczpospolitą Holenderską*. Pismo Króla Jmci *Szwedckiego* w tey mierze Starom Generalnym podane, iż jest komunikowane innym Prowincyom.

Z Hagi dnia 27. Stycznia.
Cdy *Holandya* ociaga się z odpowiedzią Monarsze *Pruskiemu*, odbieramy wiadomość z *Kliwii*, iż za rozkazem tegoż Monarchy, Regencya pomienionego Miasta, obwieściła wszystkie Miasteczka y Wsie w tymże Xięstwie *Kliwii* zostające, aby gotowały kwatery dla woyska przybyć tam mającego; gdyż po tych nawet miejscach mają być Garnizony, gdzie przedtem niebywały, iako w *Duisburgu*, y po innych pogranicznych miejscach.